

in kdo proti njemu! Narodnjaki na delo! Naj se tudi v Ljutomeru začne pometati z veliko metlo in to na obeh straneh! Bog in sreča junaska! Star volilec.

Rusko-japonska vojna.

Izgubo hrabrega Makarova obžalujejo po vsem Ruskem. Pretekli teden je prišel v Petrograd njegov naslednik Skrydlov, kjer ga je ljudstvo navdušeno sprejelo. Nanj so uprte sedaj upajoče oči ruskega naroda, ki pričakuje od njega, da bo vodil rusko brodovje do častne zmage. Vrže se vedno posvetovanja višjih častnikov, katerih se udeležuje prav pridno tudi Skrydlov tako dolgo, da bo odpotoval na bojišče. V Petrogradu mislijo, da bo odplul s črnomořskim brodovjem na vzhod, katero bodo v Evropi lahko pogrešali, posebno ker se Angleška kaže Rusiji vedno bolj prijazno. Angleški kralj se carju ponuja za posredovalca med Rusi in Japonci, kar kaže, da ne misli sovražno proti Rusiji. Seveda Rusi posredovanje uljudno odklanjajo. Tudi Skrydlov se je izrazil, da se mu zdi nemogoče, da bi Angleška napovedala vojsko. Ko so vprašali Skrydlova, kaj namerava, je izjavil, da bo poizkusil vse, da se združita portartursko in vladivostsko brodovje. Ko bi se Japoncem posrečilo, da prej izkrcajo svoje vojaštvo, ne škodi nič, ker Kuropatkin si želi boja. Moji tovariši — pravi Skrydlov — so vsi mladi ljudje, kateri ne potrebujejo slavnega kontreadmirala. Načelnik mojega generalnega štaba je mali Stečenko, navaden fregatni kapitan. Moj bojni načrt pa je: Dal se bom voditi od Boga in od okolnosti.

V Petrogradu grade sicer z neverjetno naglico nove ladje, ki pridejo v Port Artur na pomoč, a vendar je komaj verjeti, da bo do srede junija že vse v redu in bo moglo to ladjevje odpluti. Brodovje, ki ga v Kronstadtu oborožujejo, obsega naslednje ladje: Osem velikih vojnih ladij, tri zavarovane križarice in 30 rušilcev torpedovk. Brodovje se razdeli v dve diviziji; prvo bo vodil kontre-admiral Doščastvensky, drugo pa iz Sredozemskega morja došli kontre-admiral Virenius. To brodovje v najboljšem slučaju menda ne bo prišlo v vzhodno-azijsko vodovje pred koncem julija.

Na bojišču pretekli teden ni bilo posebnih dogodkov. Čeprav nekateri listi zatrjujejo, da je Kuropatkin že začel napadati sovražnika, da so pešci in kozaki že prekoračili reko Tumen z namenom, da bi napadli na severovzhodu Koreje stoječe japonske predstraže, pravijo vendar strokovnjaki, da sta sovražnika

še precej oddaljena drug od drugega. Kajti niti Rusi, niti Japonci še niso mobilizirali zadostno število vojaštva. Počasnost japonskega prodiranja jako neugodno vpliva na one, ki so od malih Japoncev pričakovali vse drugače hitrosti. Mi smo že takrat povdarjali, da ni verjeti angleškimi poročilom, ker leta 1894 so Japonci v vojski s Kitajci rabili za mobilizacijo 75 000 mož 8 mesecev. Prva v Gensnu meseca februarja izkrcana armada ni mogla tako hitro priti v bližino ruskega levega krila, kakor je bil njen namen, ker radi velikanskega snega ni mogla prekoračiti gora. Mnogo pa imajo Japonci tudi starih generalov, ki nič samostojno ne mislijo in vedno čakajo, da jim za daljša pomikanja pride povelje iz mikadovega oddaljenega tabora. To je ena najbolj kočljivih točk, takozvana »coklja« japonske vojne uprave. Radi nedostatnih železnic, ki imajo večinoma samo en tir, so Japonci mogli počasi mobilizirati drugo armado in o tretji armadi se niti ne ve, ako je sploh že zpusila Japonsko. Rusi so vse drugače živahni in so v 72 dneh mobilizirali v Mandžuriji 250 000 mož. Ruski poveljnik Kuropatkin je pred nekaj dnevi dovolil tujim dopisnikom, da se smejo podati k prvim oddelkom ruske armade, kar je smatrati za dokaz, da so Rusi svojo mobilizacijo v glavnih oddelkih dogotovili.

Carjeva izjava.

V brzojavki na Aleksejeva je označil car boj z Japonsko s sledečimi besedami: Ta boj ima končno zagotoviti rusko premoč na obalah Tihega Oceana. Da dosežemo ta namen, je neobhodno potrebno, da popolnoma premagamo Japonsko ter jo primoramo, da se končno podvrže ter se jej tako odvzame močnost za nadaljna vojaška pustolovstva. Ako ne postopamo tako, zgubili bomo na vzroku vsak ugled, tudi če zmagamo. Sedanja vojna se zamore povzeti v sledeča vprašanja: Kdo bo imel premoč na azijski obali Tihega morja, Rusija ali Japan? Nemogoče je to premoč deliti oziroma se o tem sporazumeti. Posredovanje bi samo škodilo ugledu in časti Rusije in je torej nemogoče.

Japonske želje.

Neki japonski državnik, skoro gotovo marki Ito, je dejal, da Japonci nočejo vojske voditi do skrajnosti. Zguba okoli 48 milijonov kron na teden je strašno breme za mlado in ne prebogato Japonsko. Japonci hočejo odstraniti samo grožnjo, da bi Rusija gospodovala nad vsem azijskim vzhodom. Zato hočejo Japonci najprej uničiti rusko moč na morju, potem zavzeti Port Artur in Vladivostok, in nato napraviti v Koreji take

da pada še vedno okoli nje sneg, še vedno jo je strah po oni dolgi, pusti cesti, a mraz, mraz ta jo stiska notri in tišči, kakor kamen, vedno huje in huje....

Po treh dneh. Oče Elvirin stoji spodaj pred hišo, s pripravljenimi kočijo in vzdiguje noge, zdaj eno, zdaj drugo. Zebe ga. Elvira še ni prišla z materjo. Evo zdaj prihajata in že sta v kočiji, da se odpeljata v trg na »veliki ples«. Pihalica je prišla z Dunaja in divno pristojna k novi obleki. Kočijaž se je tudi vsedel na svoje mesto, že je nategnil vajeti, ali sedaj evo leti iz svoje sobice, iz hiše pastarica — o, kako plaka in si lomi roke: »O, moj otrok, o, moj ubogi otrok, o moja Jelica!«

Ravnokar je sirota Jelica umrla. Elvira se je razjezila nad pastarico: »Ali ste vi žena brez obzira. Ravno sedaj ste morali k nama s tako vestjo, ko se spravlja na ples, da nam pokvarite zabavo....«

Tudi Elvirin oče se je jezil nad pastarico. A da jo utolaži, je obljubil, da pusti napraviti krsto za mrtvo Jelico na grajščinske stroške.

In Elvira se je popeljala na ples, Jelico pa so nesli v grob.

Oj gospoda, zakaj si ti tako trda!

utrdba, da je bo Rusom nemogoče zavzeti; na Koreji si ne bodo mogli priboriti niti koščeka zemlje. Ko bodo to storili, bodo Japonci pripravljeni na pogajanja, prej pa ne. — To je jako oblastna izjava. Japonci bodo morali pač prej prositi Ruse milosti predno izvrše te načrte.

Port Artur.

Ne preide teden, da se ne bi vsaj enkrat ali dvakrat sporočalo, da je Port Artur padel. Zdaj se glasi, da se je trdnjava udala, in zopet, da so jo sovražniki z naskokom vzeli. Za enkrat ni vzroka, da bi se moglo govoriti o tem dogodku. Rusi bi se le v tem slučaju udali, da jim zmanjka živil ali streljiva. Ali ruska vojna uprava je v dveh in pol meseca imela dovolj časa, da je Port Artur založila, saj ta čas ni bila železniska zveza niti za hip pretrgana. Da bi Port Artur padel, bi morali Japonci prej mesto na suhem okleniti in s topovi napasti obkopa, a do danes še niti eden japonski vojak ni stopil na suho na Kvantungskem polotoku.

Za obleganje pa niso dosti le čete, temveč je tudi treba težkih topov, streliva in drugega materiala. Morajo biti prestavljene baterije, topovi primerno postavljeni, kar je zelo dolgotrajno in zamudno delo, ako se pomisli, da se mora vse to prepeljati iz Japonske. V ta namen se morajo večkrat celo zgraditi posebne železnice. Nasipi pred Port Arturjem so razen tega gotovo nepristopni in bi bilo potreba prej odstraniti vse ovire, predno bi japonske krogle mogle izdatno škodovati. Gotovo je torej, da bi pretekli tedni in meseci, predno bi se morda Japoncem posrečilo, udreti v Port Artur, ako prej ukrenejo vse dalekosežne priprave, katerih pa zdaj še niti začeli niso.

Iz poročil z bojišča.

Petrograd. Namestnik Aleksejev je brzojavil carju Nikolaju: Predstraže ob reki Jalu so dognale, da zbirajo Japonci severno od mesta Vidžu znatne vojne sile, menda celo divizijo ter da zbirajo čete tudi v Vidžu, odkoder je odstranjeno korejsko prebivalstvo. Poroča se o prevažanju tovorov, ki so podobni mostovom na čolnih. Nasproti otoku Mabikhe so ubili naši ogledniki dva japonska ogleduha, od katerih je bil eden, kakor je bilo videti, častnik. Naši ogledniki so več dni preiskavali na levem bregu reke Jalu ter so se prepričali, da je južno od reke Pomakhua le malo japonske vojske, a Japonci napravljajo pa tam čolne. Tje se je podal naš preiskovalni oddelek, sestoječ iz 2 častnikov in 32 vojakov. Japonci so ga zapazili in v nastalem spopadu so bili ubiti 3 vojaki. Štabni stotnik Smejzina in 11 vojakov je bilo težko, poročnik Puškin in 4 vojaki pa lahko ranjeni. Pod varstvom dveh topov se je oddelek umaknil nazaj na naše obrežje.

London. Reuterjev urad je poročal iz Sčula 19. t. m.: Kakor se tukaj sodi, ne prekorači japonska vojska do 30. t. m. reke Jalu. Do tedaj se delajo priprave, da izvrši prekoračenje na treh krajih. Dne 13. t. mes. je šla druga japonska vojna iz Japonske. Namenjena je baje proti Port Arturju. Druge čete se izkrcajo na mandžurskem obrežju pri Takušanu ali Tantungau ter pojdejo proti Liaojangu. Gardna divizija, broječa 16.000 mož, pod generalom Inouye, pojde prva v boj. V bodoče bosta baje Kuilienčeng in Vidžu središči za japonsko vojsko v Koreji.

Sčul. Vesti o večjem boju ob reki Jalu se ne potrjujejo, pač pa se vedno vrše manji boji prednjih straž. Ruski oddelki, ki so okoli Gensana, so razdrli v Siōngčinu japonski konzulat in korejsko colninsko hišo. Na brzojavni urad so streljali. Japonci menijo, da so Rusi šli nato proti severu in da bo japonsko brodovje na vzhodnem obrežju nadaljne take operacije Rusov preprečilo.

Petrograd. Pri polaganju neke mine je bilo vsled predčasne eksplozije ubitih 27

na vratih. Čulo se je na vratih, kako hočeta dve zmrznjeni roki pritisniti kljuko, pa ne moreta! Oj, to sta bili drobni ročici sirote Jelice. Elvira je skočila, da vidi, ako je to Jelica — da, ona je! »Ali si oddala?« to je bila prva Elvirina beseda. »Sem oddala«, je odgovorila sirota pred vrati.

Zastonj ji je Elvira stisnila v roko »fliko« in košček kolača — vse ji je padlo iz rok. Tudi si ni mogla tega poiskati, ker je Elvira naglo zaprla vrata, da je sirota ostala v temi. Ni ji bilo toliko mar za »fliko«, kolikor za njene natikače; vsaj se ji je dozdevalo, da je izgubila na potu jeden natikač. In zares, ko se je zdaj pripognila, je opazila, da ima na nogi mokro nogavico, a natikač je nekje izgubila in ubogi otrok je bos priskakal v tem mrazu....

Elvira je bila vsa blažena in je javila materi in šivilji, da je brzojav odposlan in da pride rumenkasta pihalica še za časa.

Jelica je bila še pred vrati. Tu jo je našel služabnik, ji posvetil, da si je pobrala »fliko« in košček kolača, potem so jo odvedli v materino sobico. Ali Jelica ni marala ni za »fliko«, ni za kolač; oboje je pustila na klopi in se je skrila nekam na postelj. Vse ji je bilo strašno težko, težko v prsih in mraz.... mraz.... Precej se je vlegla, ali neprestano se ji je zdelo, da teče, teče in

ruskih mornarjev in en častnik. Poročevalec »Novoje Vremja« poroča iz železniške postaje Mandžurije, da je general Kuropatkin radi prenapornega potovanja ter prehlajenja obolel.

Berolin. »Post« poroča iz Petrograda: »Potovanje carja na bojišče je gotova stvar. Čas odpotovanja pa je odvisen od zbiranja Kuropatkinove armade. Se le ko bo zbiranje končano ter bo pričakovati boja, bo Nikolaj II. nastopil to daljno potovanje. To se bo pa težko zgodilo pred mesecem julijem. Car ne bo izročil vlade v nobene druge roke za časa svoje odsotnosti.

Petrograd. Admiral Skrydlov je odpotoval v Sebastopol, da se poslovi od svoje rodovine. Nato odpotuje proti vzhodni Aziji. Bržkone bo v Port Arturu dal le najpotrebnejša povelja ter nato odpotoval v Vladivostok, kjer je sedaj večina ruskih bojnih ladij.

Bržavni zbor.

Volitev v delegacije.

Kakor je bilo pričakovati, se je vnel strasten boj radi volitev v delegacijo. V sredo, dne 20. apr. je napovedal zbornični predsednik grof Vetter to-le: »Prihodnja zbornična seja se bo vršila v soboto 23. aprila ob 11. uri dopol. Je kdo proti temu predlogu? Nihče se ni zglasil; ostane torej pri tem. Ob enem napovem izredno sejo za petek, 22. aprila ob 5. uri popoldne. V tej seji se bodo volile delegacije.« Tu nastane od strani Čehov ugovor; dr. Stransky se oglasi k besedi: »O čem hočete govoriti?« Dr. Stranski: »O napovedani izredni seji.« Predsednik: »Po našem opravičnem redu sme predsednik izredne seje sklicati, kadar hoče; k temu vam ne morem dati besede.« Nato zapusti predsedniški stol ter odide iz zbornice. V petek, dne 22. opr. se oglašita pred volitvijo v delegacijo k besedi dr. Stransky in Choc. Stransky je dokazal v izborni besedi, da je ravnal predsednik nepostavno, ko je prihodnjo sejo napovedal v soboto 23. aprila, obenem pa izredno v petek. Obenem predlaga Stransky, da naj zbornica sklene, da se ta izredna seja takoj zaključi in se naj skliče redna seja. Predsednik se sklicuje na opravični red ter skuša opravičiti svoje postopanje; slednjič pa dovoli, da se naj glasuje o predlogu dr. Stransky-ja. Predlog se je z 210 glasovi proti 102 glasoma odklonil. Nato je predlagal radikalni Čeh Choc, da se naj glasuje o sledečem predlogu: »Današnja seja se smatra kot redna seja in se nadaljuje razprava o dr. Dvorkovem predlogu« (pomanjkljivosti pri češkem vseučilišču v Pragi). Nadalje predlaga, da, ako se ta njegov predlog zavrže, se seja prekine za štiri ure. Predsednik izjavi, »o teh predlogih ne dovolim glasovanja.« Tu pa nastane grozovit hrup, ropot in žvižganje po zbornici od strani čeških radikalcev in socijalnih demokratov. Predsednik opominja k miru — zastoni! Slednjič izjavi: »Pretrgam sejo za pol ure.« Čez 45 minut otvori grof Vetter zopet sejo ter se izgovarja, da Chocovega predloga ni prav razumel in da o njem glasovati. A predlog se je zavrzel s 191 proti 67 glasovi. O drugem predlogu, naj se seja prekine za 4 ure, se je tudi glasovalo po imenih. Pa tudi ta predlog je bil odklonjen s 253 proti 46 glasovom. Mnogo čeških radikalnih poslancev je predlagalo to in ono, dokler ni predsednik, naj se izvolijo delegati, kar se je tudi zgodilo med vednim ropotom, žvižganjem in razbijanjem čeških radikalcev in socijalnih demokratov. Za Kranjsko je bil izvoljen dr. Šustersič, v njegovega namestnika dr. Žitnik. Za Štajersko sta izvoljena grof Stürgkh in Walz. Na slovenske poslance se večina štajerskih Nemcev ne ozira. — V soboto, dne 23. in v torek 26. aprila se je obstrukcija nadaljevala s tem, da so se čitali predlogi in se je glasovalo o peticijah. Dokler se Nemci ne dajo omehčati

in Čehom ničesar ne privolijo, ni upati na redno delo v zbornici. Poljaki se pač še vedno prizadevajo, da napravijo mir med Nemci in Čehi; dozda se jim to ni posrečilo.

Politični ogled.

Velika stavka železničarjev na Ogrskem. Na Ogrskem so prejšnji teden dne 19. t. m. ustavili delo uslužbenci državne železnice. Že leta in leta so čakali na obljubljeno zboljšanje plač. Dne 28. febr. t. l. se je vršil v Budimpešti shod, katerega se je udeležilo 6000 oseb. Na shodu so ponovili zahteve, katere so že l. 1901 stavili. Zahteve obsegajo: zboljšanje plač uradnikom in vsem drugim uslužbencem, ter ureditev službe tako kakor je urejena pri avstrijskih državnih železnicah. Ko je prišlo odposlanstvo 28. febr. t. l. k trgovskemu ministru Hieronymu in mu predložilo omenjene zahteve, jo je minister s prijaznimi besedami odslovil, in je dejal, da vlada že dolgo proučuje potrebe železničarjev. Nasvetoval je tudi odposlanstvu, naj ima še potrpljenje, da bo stvar že uredil. Ravnateljstvo ni ugodilo zahtevam, ampak je s sporazumljenjem vlade ustrahovalo nekatere voditelje železničarjev. Nato so ustanovili železničarji zaklad za stavko, kamor je prispeval vsak uradnik 10 K, vsak poduradnik 5 K in vsak sluga 2 K. Iz tega zaklada bi naj dobivali v času stavkanja podporo. Železničarji so napovedali stavko na dan 1. maja t. l., ako se do tedaj ne ugotovi njihovim zahtevam. Dne 30. marca je izšel ministerialni odlok, ki je zagotavljal izvršitev glavnih zahtev, predsednik ogrskih državnih železnic je pa uslužbencem istočasno ljubeznjivo prepovedal zbiranje za štrajkovni zaklad. Ko so nato hoteli prirediti železničarji več shodov, jim je vlada iste prepovedala. Ko so bili tudi nekateri železniški voditelji kaznovani, so stopili vsi železniški uslužbenci v stavko. Niso se zbal groženj, ampak so zapustili delo z geslom: »Eden za vse, vsi za enega.« Tudi prebivalstvo je na strani stavkujočih. Vsled te stavke ima država vsak dan več škode, nego bi znašalo povišanje plač železničarjev za celo leto. Stavka je slabo vplivala na gospodarske razmere na Ogrskem, kakor tudi v Avstriji, posebno pa na Balkanu, ker glavni promet med Balkanom in Avstrijo gre čez Ogrsko. Na ogrskih državnih železnicah je 37.000 uslužbencev, ki so začeli štrajkati. Ker so pa potegnili tudi delavci v tovarnah železnice z njimi, obsega stavka okoli 70.000 mož. Vsled te stavke je promet na ogrskih državnih železnicah popolnoma ustavljen. Ko je bila napovedana dne 19. t. mes. splošna stavka, zapustili so strojevodje in uslužbenci vlake tam, koder so ravno zvedeli o stavki. Zato stoje mnogi vlaki na sredi proge. Na nekaterih postajah stoji tudi po več vlakov. Kdor ni hotel potegniti z njimi, tega so v to prisilili. V neki postaji so se vlegli stavkujoči delavci na tir ter rekli strojevodju, da bo samo čez njihova trupla peljal vlak. Na drugega so zopet streljali, ker ni hotel stopiti v stavko. Nekega kurjača, ki je prigovarjal ljudi, naj vstopijo v delo, so tako nabili, da je težko ranjen obležal. Po vseh mestih, ki leže ob državnih železnicah, je nastalo pomanjkanje živeža, katerega so vlaki vsak dan dovažali. Mesto Budimpešta potrebuje vsak dan 200.000 litrov mleka, katero so večinoma dovažali vlaki. Tovarnam pa je zmanjkalo premoga. Vlada je mislila stavki kljubovati, zato je poklicala v službo železniški telegrafni polk, ki bi naj nadomestoval stavkujoče. Toda je kmalu spreviedela, da tako ne gre naprej ter se je začela pogajati. Vlada je zaprla tudi 15 voditeljev stavkujočih, ker je mislila, da bo s tem ustrašila stavkujoče. Toda zelo se je varala, kajti takoj so si izvolili stavkujoči druge voditelje. V Velikem Varadinu so se vršili dne 24. t. m. velikanski izgredi. Ko so napovedali pristaši neodvisne stranke zborovanje, so hoteli isto socijalisti preprečiti. Pri tem so se spoprijeli s policijo in orožništvom.

Nakrat je padel iz množice strel, ki je smrtno nevarno ranil nekega stražmojstra. Isti je še imel toliko moči, da je ustrelil svojega morilca, nato se je zgrudil mrtev na tla. Nato so ustrelili orožniki v množico ter ustrelili 21 oseb, 40 pa težko ranili. Od teh je tekom prihodnjega dne 8 umrlo. Vlada si ni znala drugače pomagati, kakor da je poklicala v vojaško službo vse železničarje, ki so zavezani na vojaško službo. Povsod, kjer so se stavkujoči zbirali, so jih obkolili vojaki in vsak, kateri je bil rezervist, je moral takoj vstopiti v vojaško službo. Nato so jih častniki komandirali k delu. S tem je bila strta moč stavkujočih. Morali so se udati ter sprejeti pogoje, katere je stavila vlada. Tako so dobili stavkujoči majhen del tega, kar so opravičeno zahtevali. Seveda mora biti vladi veliko na tem ležeče, da jih kolikor mogoče zadovolji in s tem prepreči zopetno stavko, ki ji povzroči tako velikansko škodo. V ponedeljek dne 25. t. m. so vozili že skoro vsi vlaki kakor po navadi.

Na Balkanu. Kakor so poročali razni listi bi imel zavladati na Balkanu mir. A najnovejša poročila se glasijo zopet nasprotno. Iz Mitrovice se poroča, da se vstaško gibanje med Arnavti vedno bolj širi in zadrživa že značaj preganjanja tujcev. V Mitrovici sta morala avstrijski in ruski konzul zastražiti svoje poslopje z močnimi stražami. Bati se je arnavtskega napada na konzulata. Arnavti zahtevajo, da se odstranijo vsi kristijanski orožniki in sodniki, katere je nastavil Hilmi paša. Iz Carigrada se poroča, da so armenski vstaši napadli štiri kmečke vasi in jih razdejali. Načelnik armenskih vstašev, Andranik, noče o kaki podaji nič vedeti. Turške čete se zbirajo, da udarijo na vstaše. Vsa albanska mesta so prosila generala Riccotti Garibaldija, naj prevzame vodstvo vsega albanskega gibanja. Garibaldi se je pozivu odzval in pojde skoro gotovo sam v Albanijo.

Dopisi.

Od Male Nedelje. Ali znate, gospod urednik, kje je običaj puščavnik iz pekla, kateri je lansko leto ptujskemu lisjaku toliko na rep stopal, da je cvilil kakor pes. Ali ni bilo lansko leto za zdravilna zelišča, da bi jih tudi letos nesel na okoli, kakor lansko leto? Sedaj je vse tiho o njem. Morebiti je že umrl, ali pa je šel v Ameriko po smodnik, kateri se ne kadi in ne poka, da bo lažje ptujske Iskrjote streljal. Tega mrčesa je še pri nas sploh zadosti. Poslušajte, gospod urednik! Ko pridem enkrat na pošto, si mislim, kaj imajo Mezgovci in Trnovci na naši pošti, da tako željno čakajo? Pa kako se začudim, ko začne naša pridna poštarica deliti pošto. Kaj mislite, kaj so dobili? Sam Iskrjot je bil! Aha, si mislim, pri Sv. Tomažu jih je sram ptujskega lisjaka, zato imajo na našo pošto naročenega. Toda tudi pri nas ga ni treba! Počasi ga bo toliko, da nam bo davil kuretino in da bo te vražje zalege sploh več. Za sedaj jim prizanesem. Ako se ne bodo poboljšali, bom vse tiste malo pokrtačil. Zato pa prosim puščavnika naj skoro pride, drugače ne bo več kuretine pri Mali Nedelji. Z Bogom, gospod urednik!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Promoviran je bil v soboto, dne 23. t. m. na graški univerzi doktorjem filozofije profesor g. Karol Verstovšek.

Petdesetletnica poroke našega cesarja. Dne 24. aprila l. 1854 se je vršila poroka cesarja Frančiška Jožefa z bavarsko